

Gradska galerija Fonticus Grožnjan predstavlja

Anne Hausner: IZVJEŠĆA O MIJENI

samostalna izložba/mostra personale

otvorenje/apertura:

petak/venerdi, 22. V. 2015. u 20.00 sati, Gradska galerija Fonticus Grožnjan

Izložbu će, u prisutstvu autorice, predstaviti Eugen Borkovsky

Predgovor:

Anne Hausner: IZVJEŠĆA O MIJENI

Polazište je slutnja.

Pokretač je potreba vizualizacije.

Početak je praznina bjeline.

Pri ruci je doživljaj ili možda sjećanje.

Suradnik je pigment.

Razrada je snaga imaginacije.

Rezultat je sumnja.

Pred nama su vizualna izvješća Anne Hausner: kratka kao pjesma, ali slojevita i višeznačna poput romana. Predmet ovog postava je vizualizacija doživljaja neprestanog gibanja, promjena i nestalnosti pojava u prirodi i paralelno s time, u nama samima. Ponuđen je razvoj promišljanja koji se u premisi može podudarati sa snoviđenjima i koji je tijekom realizacije prošao niz doživljajnih i spoznajnih pomaka. Autorica ovim likovnim zapisima ublažuje granice između disciplina kao što su umjetnost i znanost i nudi komentar graničnih spoznaja. Plemenitim likovnim jezikom ona otvara područje suočavanja s imaginarnom realnošću i vizualizira bogatstvo osobnih doživljaja.

Promatrajući okolinu, prepuštajući viđenje senzibiliziranom duhu, Anne Hausner problematizira ustaljena viđenja prodirući u bit viđenog/doživljenog. Uočeni oblici procijede su kroz membrane spoznaja. Titravost svjetla miješa se s titranjem vremena. Umjetnica zna da pogled može zaustaviti trenutak. No, isto tako zna da je pogled privremen i da je trenutak samo dio niza tjeka vremena. U isti čas mi smo i ovdje i negdje drugdje. Odmah za tim taj trenutak je potrošen i već smo u nekom drugom trenutku. Iako su neke manifestirane kao neznatne, promjene se kontinuirano događaju. Površnim doživljajem uveličavamo važnost pojmova, a da ne želimo prihvatiti neminovan tijek, slijed promjena. Anne Hausner sluti nesigurnost pouzdavanja u površna osjetila. Zналаčki baratajući materijalom, ona gradi senzibilna vizualna promišljanja. Pritom ne koristi naraciju. Senzibilitetu promatrača prepušta više mogućih dojmova. Iščitavanje se može zaustaviti na prepoznatom obliku, ali može uzrokovati meditativan doživljaj. Autorica smatra da je njeno djelovanje usmjereno na suptilno upozorenje, ali ne nameće rješenje. Ona nije kreator lijepih slika okoline već nas obasipa mogućnostima. Kroz zelene lazare slojeva uočavamo efemernost realnog.

Anne Hausner u radove uvodi slovno znakovlje, a u jednom trenutku i geometrizira područje rada. Tako ovaj ciklus inicira promišljanje i o pojavama u povijesnom vremenu. Nakon više tisućljeća dogmatskih religijskih prisila i zabrana znanstvenih istraživanja, pojavljuju se načela kvantne fizike. U povijesti nismo vjerovali da se Zemlja vrti oko Sunca. Danas teško prihvaćamo misao da je materija energija koja titra na sporij frekvenciji. Jako brze vibracije uzrokuju da materija napusti frekvencijski raspon koji ljudska osjetila mogu registrirati. Većina ljudi opaža svijet sa samo pet osjetila: vidom, sluhom, okusom, opipom i mirisom. Oslanjanjem na njih bazira se doživljaj okoline stanovnika zapadne civilizacije. Druge dimenzije su sfere koje vibriraju prebrzo da bismo ih vidjeli. Prostor predmeta izložen je prostoru vremena. Dimenzija vremena prenosi fizičko kretanje u postojanje. U našim, ljudskim okvirima memorija se pokazuje kao rješenje razumijevanja stanja stvari. Sjećanje može biti kolektivno i osobno, povijesno ili kratkoročno. Imamo sklonost da rearanžiramo naše pamćenje, kao i da ugradimo u njega stvari koje su se desile u prošlosti. Ali, u pokusima sa subatomske česticama, ustanovljeno je da, u istim uvjetima, svijest promatrača utječe na ishod eksperimenta. Zaključak je da su misli i osjećaji također dimenzije. One su sastavni dio ljudske svijesti.

Propitivanje je oznaka promjenjivosti. Dok ne sumnjamo, stvari su zaustavljene. Onog časa kad se rodi sumnja, pokrećemo misao k promjeni. Slike Anne Hausner izazivaju zanimanje pri prvom susretu. Nove konotacije javljaju se pažljivijim promatranjem, a sasvim nove bivaju asociirane temeljem postava. Komunikacija s promatračem ostvarena je na dvjema razinama: promatrača i pojedinog rada bez obzira na pozicioniranje u prostoru i rada kao dijela niza ili grupe. Unutar postava uočavamo manje cjeline pa promatraču ostaje da se odluči hoće li se usredotočiti na jedan rad ili na grupu, pri čemu može uvažavati i zbirne dojmove ponuđenih privremenih cjelina.

Pred nama je niz doživljaja mogućih prostora prenesenih u likovni jezik. Pohod po prostorima umjetnica razrađuje promišljeno oslanjajući se na instinkt. Moramo znati da ne postoji samo prostor već se moramo određivati prema pojmu prostor – vrijeme. To znači da prostor ne postoji bez vremena i obrnuto. Da bi obišli prostor potrebno je vrijeme. Bez obzira krećemo li se ili, po našim mjerilima, mirujemo, uvijek smo u kretanju i u vremenu. Dakle, krećemo se prostorom i vremenom. Sat ili metar služe nam za pojednostavljivanje naše, zemaljske, uvriježenim

vrijednostima određene gabarite. Anne Hausner izvodi nas iz tog začaranog kruga i uvodi u bezvrijeme i u besprostor. Ili u svevrijeme i sveprostor. Koherentnost dojma kojeg odašilju ovi radovi pokazuje nam da relativnost spoznaje ne može biti određena, fiksirana zakonima nekog tzv. svetog pisma ili paragrafima Ustava kojeg određuje kapital ili (bilo koja) religija. Kao što čovjek, biljka ili životinja prolazi mijene, tako i svemir, univerzum prolazi kroz faze. Umjetnica nam uvjerljivo govori kako mikro i makro kozmos zapravo titraju na isti način. Mi, mala kratkovidna bića ne usuđujemo se priznati nebeski svod kao istovrijedan trenutku pogleda na fleku od kave.

Ovi radovi Anne Hausner zasigurno su lirske situacije promišljane zreloom likovnošću. Njihova energija nosi obilježja intimnog doživljaja, a atmosferom i sadržajem dodiruju univerzalne kategorije. Anne Hausner spaja tradicionalno s novim načinima percepcije okoline. Ona nas podsjeća da su i spoznaja i doživljaj uvijek provizorni procesi koji zahtijevaju stalna razmatranja bez svršetka. Umjetnica propituje, rastačući impresiju u interpretaciju. Doživljaji postaju artistske kompozicije. Tijek je zaustavljen u lazurama, a može biti nastavljen u bilo kojem sljedećem trenutku. Umjetničko referiranje na realne teme naglašava spoznaju o stalnom procesu svugdje oko nas. Umjetnica artefakt smješta u područje evokacija energija. Za iščitavanje je potrebna spoznaja da je materija samo jedan vid energije. Vizualizacija doživljenog predana je krhkoj sigurnosti trenutka.

Eugen Borkovsky, V. 2015.

Biografija autorice:

Anne Hausner born in Hamburg,

1963 - 1968 Studies at the Academy of Fine Arts, Hamburg.

Photography with Hans Meyer-Veden and Painting with Rudolf Hausner.

1970 moves to Vienna with Rudolf Hausner. Daughter Tanja is born.

1972 birth of daughter Jessica

from 1978 studies of nature, series of metaphoric rose paintings.

1983 member of Künstlerhaus Vienna. still lifes of "everydaythings"

1987 "windows" paintings

1993 series of "packages"

1995 death of Rudolf Hausner

1997 "white" paintings

1998 begin of series of "elements". Parallel descriptions of nature by painting and photography.

2000 begin of series of "Green" paintings, which extends meanwhile to 16 paintings and is not yet finished from 1987 numerous exhibitions in galleries and museums in Austria, Germany and Switzerland.

Purchases of paintings through Museums and collectors.

from 2003 lives and works in Vienna and Groznjan.

2003 exhibition in Galerija Fontikus, Groznjan.

look at her home page "anne hausner"

GROŽNJAN Grad umjetnika

1965

2015

GRISIGNANA Città degli artisti